

HÄNDELSER VID VATTEN

Avsnitt 3

Huvudförfattare
Maren Louise Käehne
Karin Arrhenius

210524

APPLE TREE PRODUCTIONS
St. Kongensgade 77, st.
DK-1264 Kbh. K
piv@appletree.dk
+45 21728824

300A **OMITTED** 300A*

301 **EXT. SVARTVATTNET - SJÖ/STRAND - DAG - HÖST (1991)** 301*

På stranden nära vattenbrynet ligger en hög med skrot som blivit draggat från sjön. Det är diverse metalledlar, en båtmotor, en gammal spark, en spade, flaskor, järnrör. Och där - en röd moped med ett bleknat motiv på tanken.

Det är Johans moped. En skalbagge kryper över det snedställda handtaget. Ett par ben i stövlar kliver fram vid skrothögen. Det är någon som står och tittar på mopeden.

Personen sätter sig på huk och tittar på mopeden. Det är Annie.

301A **INT. BYVÅNGEN - POLISSTATION - MORGON - HÖST (1991)** 301A*

Birger och Mia sitter vid ett bord och lyssnar på POLISEN som läser rapporten om Annies död. *

POLIS *

Det är halt där vid vadstället, vi hittade halkspår. Allt tyder på att hon halkade med geväret och ett skott gick av... Skottskadan i sig var ofarlig, den bara skrapade henne. *

Vi går nära på Mia och Birger när de lyssnar. *

POLIS (CONT'D) *

Men hon slog i huvudet när hon ramlade, och svimmade. *

Birgers hand darrar mot bordsskivan. *

POLIS (CONT'D) *

Därför tog hon sig inte upp ur vattnet, även om det var grunt. *

Mias ögon tårfylls med blicken riktad ut genom fönstret. *

POLIS (CONT'D) *

.. Som rättsmedicinaren skriver så har vådaskottet inte påverkat alls, utan dödsorsaken är drunkning. En vuxen människa kan under normala omständigheter inte drunkna i så grunt vatten, men i det här fallet har den avlidna... *

Birger avbryter irriterat. *

BIRGER *

(avbryter) *

Varför säger du "den avlidna"? Annie heter hon. *

POLIS

Ursäkta. Annie... Som sagt.
Allt tyder på att Annie har ramlat,
slagit huvudet mot en sten, förlorat
medvetandet och inte har haft
möjlighet att rädda sig upp ur
vattnet.

Polisen pausar. Mia och Birger är tysta.

POLIS (CONT'D)

Ja. Det var väl det hela.

Birger mumlar snarast till sig själv, mer än ställer en
fråga.

BIRGER

Vad sjutton hade hon geväret med
sig för.

Mia och Birger ser på varann. Polisen funderar.

POLIS

Vi är mitt i jaktsäsongen, det
kanske...?

BIRGER

(avbryter)

Hon är inte med i jaktlaget vad
jag vet.

Polisen blir tyst.

BIRGER (CONT'D)

Eller menar du att hon var med i
jaktlaget? Utan att jag visste om
det? Har du någon information om
det som inte jag har?

POLIS

(ursäktande)

Nej. Nej det har jag naturligtvis
inte.

Det är tyst en stund.

POLIS (CONT'D)

Men det här med att hon hade geväret
med sig... Kan det varit ett tecken
på att hon inte mår bra?

BIRGER

(arg)

Det var inget sånt!

Polisen liksom backar, försvarar sig:

POLIS

Jag menar inte att hon sköt sig.
Jag bara tänkte. Eftersom hon
hade det med sig. Men jo, det ser
ju mer ut som ett vådaskott. Med
tanke på placeringen. För på det
där sättet kan man inte riktigt
skjuta sig själv. Det står ju
här.

Polisen skjuter fram en tunn pappersmapp över bordet. Birger
stirrar tyst på den.

POLIS (CONT'D)

Här får ni en kopia av
obduktionsrapporten.
(paus)
Jag beklagar.
(paus)
Hon har verkligen haft en oerhörd
otur.

302 **INT. BIRGERS BIL - MORGON - HÖST (1991)**

302

Birger och Mia åker i Birgers bil genom landskapet.
Vattendrag och sjöar passerar. De säger inget. De bara
låter allt landa i dem. Annies död och vad som hänt.

303 **INT. ANNIES HUS - KÖK - DAG - HÖST (1991)**

303*

Birger och Mia är nu hemma i Annies kök. Han är tyst och
ledsen, hon är arg.

MIA

Hon var så jävla dum!

Birger ser frågande på Mia.

MIA (CONT'D)

Ramla med ett gevär!

Mia drar snor från näsan.

MIA (CONT'D)

Varför skulle hon ens ha det? Gå
omkring med ett gevär hela livet,
så jävla dumt.

BIRGER

För att hon var rädd. På nåt vis.

MIA

Hon skulle ha släppt det där. Det
var 18 år sen.

BIRGER

Tid kan upphöra. Trauma kallas
det inom mitt fält.

MIA

Rädd och rädd förresten, det är
väl inte direkt sån hon var.

BIRGER

Nej jag vet. Stark och självständig
och allt det där. Men det satt ju
ändå kvar i henne. Alltid.
Händelsen vid Lobberån den natten.

HÄNDELSE VID VATTEN

304 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - MORGON (1973)** 304

Annie vaknar i ett rum som badar i ljus. Hon slår upp
ögonen. Det tar några sekunder innan hon förstår var hon
är. I sin säng i sitt nya hem på Stjärnberg. Dan ligger
inte kvar i sängen. Annie luktar på sängkläderna, kikar på
sin kropp under filten. Hon ler svagt.

Hon lyssnar på ljuden utifrån. En get bräker. Fåglar.
Hon ser mot fönstret där solen skiner in. Annie kliver
upp. Mia sover djupt. Annie drar upp hennes täcke lite.

305 **EXT. STJÄRNBERG - MORGON (1973)** 305

Annie kommer ut från huset och går ut på gården. Hon ser
sig om. En fin morgon. Ett par höns struttar förbi.

Lite längre bort ser hon Petrus, Brita, Enel och Dan stå
tätt tillsammans och prata allvarligt om något. Annie går
bort mot dem. När de får syn på henne tystnar rösterna och
samtalet avstannar. De vänder sig och ler mot henne.

Dan går henne till mötes, ger henne en puss. Petrus höjer
välkomnande händerna mot henne.

PETRUS

Annie! Jag tror att du har sovit
riktigt gott?
(han ler)
Kom, ska jag visa dig.

Han tar henne om axlarna och de går mot getstallet.

306 **INT. STJÄRNBERG - GETSTALL - MORGON (1973)** 306

Petrus skramlar med en hink med pellets för att locka till
sig en get som står i öppningen in till getstallet.

Inne i getstallet står Önis och mjölkar en get som står på
ett mjölkkningsbord.

PETRUS

(med lockröst)
Kom då gettera, kom då gettera.

Geten följer Petrus in i getstallet och hoppar självmant
upp på det andra mjölkkningsbordet, en bit från Önis.

PETRUS (CONT'D)

Här ska du få se. Det här är
grunden till hela vår existens här
uppe.

Han ler stolt. Och börjar mjölka geten så det strilar ner
i hinken. Annie tittar hur han gör.

Petrus gör plats åt Annie. Hon kliver fram, greppar ovanf
getens spene.

Petrus tittar tyst på, låter henne prova själv. Han har en
hand faderligt på hennes rygg.

Annie klämmer och klämmer runt spenen, men det kommer nästan
inte ut något.

PETRUS (CONT'D)

Du håller för hårt. Om du lossar
greppet lite kan mjölken rinna
till bättre.

(han ler)

Och glöm inte andas också.

Annie släpper greppet och försöker igen, löst den här gången.
Det fungerar. Mjölken rinner till och stänker ner i hinken,
sprutar ner i den halvfulla spannen.

PETRUS (CONT'D)

Så där ja. Bra Annie. Det här
kommer gå som en dans.

(till Önis:)

Önis, vi har en ny mjölkerska!

*

Han ropar det lite teatralt mot Önis som mjölkar vid bordet
intill. Önis ler uppmuntrande mot Annie. Annie blir glad
det känns bra att få beröm.

ANNIE

Att de kan gå så fritt? Jag trodde
man hade dem i hagar.

PETRUS

Å nej. Man kan inte stänga in
dom. Dom måste välja att vara
här. Välja att vara med oss.

(paus)

Och det gör dom. Dom vill vara
här.

Han talar som om han talar om något annat än bara getterna.

Mia passerar i dörröppningen. Hon tittar nyfiket in på
Annie som mjölkar. Petrus får syn på Mia.

PETRUS (CONT'D)

Mia, vad bra! Kom ska du få hjälpa
mig att samla in äggen!

(MORE)

PETRUS (CONT'D)

Ska vi se vilka gömställen hönsen
har lagt dom på idag.

Mia följer med Petrus och de går iväg.

PETRUS (O.S.) (CONT'D)

Man måste vara riktigt bra på att
leta förstår du.

MIA (O.S.)

Jag är bra på att leta.

Annie ser efter dem, glad över Mia.

ÖNIS

Det är roligt med fler barn här
uppe.

(beat)

Finns det en pappa?

ANNIE

Han var gift. Det är han
fortfarande. Mia har aldrig träffat
honom.

ÖNIS

Och du och Dan då? Är ni ihop?

Annie tittar frågande på henne.

ÖNIS (CONT'D)

Är ni ett par?

ANNIE

Ja. Det är ju därför vi har flyttat
upp hit.

Önis ler. Annie tittar förvirrat på henne, men hinner inte
tänka mer på det förrän Önis fortsätter.

ÖNIS

Jag har två pojkar som är lite
äldre än Mia. Tvillingar.

Annie ser överraskat på henne.

ANNIE

Var är dom?

ÖNIS

Hos sin pappa. I Malmö.

Annie ser förvånad ut.

ÖNIS (CONT'D)

Vi flyttade hit upp tillsammans.
Det var faktiskt Hasses idé.

(MORE)

ÖNIS (CONT'D)

Men det gick inte, han hade det inte i sig.

ANNIE

Hurdå?

ÖNIS

Han kunde inte släppa taget om allt det gamla.

ANNIE

Men barnen...?

Annie ser så frågande ut, Önis ser det och börjar skratta.

ÖNIS

En mamma som har lämnat sina barn. Finns det något mer skamligt?

ANNIE

Nej det var inte så jag menade.

ÖNIS

Jag saknar dem såklart. Men dom har det bra där dom är och jag har det bra här.

307 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)**

307

Annie och Önis går ut i solskenet på gården.

Mia går och letar ägg på olika gömställen, hukar och kryper här och var.

Enel och Bert står med grepar och arbetar i potatislandet.

Längre bort syns Sigrid och Gertrud sitta på huk och rensa i trädgårdslandet. *

Annie tittar ut över landskapet. Det känns som de är på toppen av världen. Solen lyser över skogen, bergen och fjällen. Lobberån ligger där nere som ett silverband runt berget.

ÖNIS

Man tröttnar aldrig.

De insuper vyn tillsammans. Så vrider hon huvudet och ser åt ett annat håll.

ÖNIS (CONT'D)

När vi flyttade upp hit såg man dom aldrig. Men det är som att dom kommer närmre varje dag.

Annie följer Önis blick, bort mot en avverkningsmaskin som skymtar långt därborta i skogen, bara som en liten prick, i dalgången mot andra sidan.

ÖNIS (CONT'D)

Kommer dom för nära ska jag fan
skjuta dom.

Annie hajar till.

ANNIE

Vilka?

ÖNIS

Bolagslakejerna. Dom som ställer
sig i tjänst hos de multinationella
bolag som tar sig rätten att
förstöra vår gemensamma jord.

Annie vet inte riktigt vad hon ska svara.

De avbryts av oväsen längre bort. Det är Dan som jagar
runt Lotta på gräsmattan, hans hår och kläder är genomblöta
av vatten, Lotta tjuter och skrattar hysteriskt, som en
fjortonåring. De skrattar och tumlar runt på gräset.

Vi ser Annies blick på dem, det är något som skär till i
henne.

308 **INT./EXT. SVARTVATTNET LILL-OLAS FISKEBUTIK - DAG (1973)** 308*

Solen skiner över Svartvattnets by och grusplanen vid Lill-
Olas fiskebutik. En polisbil och Åkes bil står parkerad
utanför.

Dörren står öppen in till Lill-Olas fiskebutik. Man hör
Lill-Olas upprörda arga röst gapa där inne.

Åke och en polisassistent går genom Lill-Olas hem och butik.
De genomför en husrannsakan. De har tunna handskar på sig.
Lill-Ola följer efter dem som en svans, förbannad.

LILL-OLA

Jag ska fan anmäla er! Ni har
ingen rätt, och du ska passa dig
jävligt noga, tror du inte jag vet
mina rättigheter!

Åke och polisassistenten går ut och går runt på baksidan av
byggnaden. Där står eldningstunnan som Bojan tidigare eldade
i.

Åke tar på sig nya handskar. Han kratsar ur resterna av
det som Bojan eldade ur eldningstunnan.

Lill-Ola står bredvid och glör argt. Men han har slutat
gapa.

LILL-OLA (CONT'D)

(muttrar)

Ni borde fan skämmas.

- Polisassistenten öppnar och håller fram en bevismaterialpåse som Åke med en tång försiktigt lägger ner vad som ser ut som förkolnade gummirester i. *
- Polisassistenten tar fram en ny bevismaterialpåse. Han böjer sig ner och nyper upp delvis brända dun och fjädrar från tunnans kant som han lägger ner i påsen. *
- 309 **OMITTED** 309*
- 310 **EXT. BRANDBERGS GÅRD - DAG (1973)** 310*
- Det är tomt och tyst på Brandbergs gård. Torstens pick-up står där. Några lämnade verktyg och oljefläckar på marken där någon hållit på att reparera något.
- 311 **INT. BRANDBERGS GÅRD - SOVRUM - DAG (1973)** 311
- Gudrun står i sovrummet och klär på sig. Torsten kommer ut ur badrummet med en handduk runt sig. Han ställer sig bakom Gudrun, trycker sig mot hennes rygg, tar tag om hennes bröst bakifrån.

GUDRUN

Jag tycker vi ska ringa polisen.

Torsten släpper taget.

GUDRUN (CONT'D)

Han kanske har råkat ut för något.

(beat)

Dom kan efterlysa honom. Han kanske är...

TORSTEN

(avbryter)

Dom kommer bara skylla allt på honom.

GUDRUN

Varför skulle dom göra det?

TORSTEN

Tänk dig för. När försvann han?

(beat)

Samma kväll som dom där två blev mördade.

Gudrun blir blek, skakar på huvudet.

GUDRUN

Det har ju inget med honom att göra.

TORSTEN

Han är en Brandberg. Det räcker för dom.

Torsten tar kläder ur garderoben.

*

GUDRUN

Han kanske har tagit bussen
nånstans.

(tänker efter)

Fast då hade han ju ringt.

*
*
*
*
*

TORSTEN

Man ringer väl för helvete inte
hem för att säga att man har stuckit
hemifrån.

GUDRUN

Han skulle inte göra så mot mig.
Bara sticka utan ett ord.

TORSTEN

Det kanske är dig han behöver komma
bort från.

Gudrun ser sårat på honom.

TORSTEN (CONT'D)

Du håller ju så in i helvete hårt
i han. Satans lappfasoner.

*

Gudrun sväljer förnärmelsen.

TORSTEN (CONT'D)

Och vore det inte för den där satans
tattaren Vidart som ställde till
skiten från början, så hade han
inte behövt se nåt. Och då hade
han inte behövt hålla sig undan.

*

*

*

Torsten försvinner ut och drämmer igen dörren efter sig.

*

312 **EXT./INT. YLJAS RIPBOD - MORGON (1973)**

312

Johan sover på en smal säng med ryggen mot rummet. Täcket
har glidit åt sidan, han är naken förutom kalsongerna.

En fluga surrar kring hans huvud. Han viftar bort den i
sömnen, men kort därpå är den tillbaka igen och går i hans
ansikte.

Johan slår ut efter flugan och vaknar med ett ryck.

Han vänder på sig i sängen, kisar med ögonen. Han förstår
inte var han är nånstans.

Johan rycker häftigt till när han får syn på Ylja som står
bredvid sängen och betraktar honom.

Johan blir obekvämt, det ser ut som att hon har stått där
länge och tittat på honom.

Johan sätter sig osäkert upp i sängen med täcket över sig.
Ylja tänder en cigarett.

På bordet ligger ett par t-shirts och en tallrik mackor och en mugg te.

YLJA

Jag la ett par T-shirts här.

JOHAN

Tack.

(beat)

Min skjorta då?

YLJA

Den fick jag slänga, den gick inte att få ren.

*
*

Johan tar på sig en t-shirt.

Ylja ser strängt på honom.

YLJA (CONT'D)

Jukka. Du kan inte gå ut som du vill.

JOHAN

Va?

Han ser oförstående på henne.

YLJA

Det räcker att du håller dig undan från huset. Du kan röra dig här nere vid sjön och bortåt.

Ylja går fram till fönstret.

YLJA (CONT'D)

Se här.

Johan går fram till fönstret och kikar ut.

Uppe vid huset skymtar Johan EN MAN (SILVERRÄVEN) med gråsilvriga tinningar i svart och grått hår.

YLJA (CONT'D)

Han ska inte se dig. Kom ihåg det.

Johan ser frågande ut.

YLJA (CONT'D)

Han är faarlig.

Johan vet inte vad han ska säga. Driver hon med honom?

Ylja askar cigaretten rakt på golvet.

Så går hon och drar för gardinen för fönstret.

Hon låser dörren. Den gula hinken med ålen står vid dörren, hon råkar stöta till den och man hör det skvalpa, att ålen snor runt i hinken.

Så vänder sig Ylja och går mot Johan i sängen.

313 **EXT. YLJAS RIPBOD - SJÖ/STRAND - DAG (1973)**

313

Het dag. Johan går barfota längs sjön och bland träden. Han ser sig om för att kolla. Han är på behörigt avstånd från Yljas jaktvilla, den syns knappt härifrån.

Bakom ripboden ligger bråte. Johan hittar en gammal råttbur av ståltrådsnät. Han tar den.

Vid vattenbrynet håller Johan ålen ur hinken över i råttburen.

Han knyter fast en lina i burens ståltrådsnät och kastar ut buren på djupt vatten.

Han låter linan löpa upp på stranden i några stenskrevor och knyter fast den i en tallrot en bit upp på land.

Han står en stund och tittar ut över det blanka vattnet, som glittrar i solen. Det enorma landskapet, inte en själ så långt ögat når. Det är vackert här, men också kusligt. Då och då ser han sig om, som för att se att ingen är där.

Han tar av jeans och kalsonger. Han tar tvålen och vadar ut i sjön. Vattnet är friskt, kallt. Han gnuggar och tvättar kläderna med tvålen i vattnet.

Johans jeans hänger på tork i solen. Det droppar från dem där de hänger i en gren. Johan ligger på mage och saltorkar på marken. Kinden mot den varma stenhällen, fingrarna trevar över ljung och mossor. Han slappnar av. Slumrar. Ljusflimmer, sol, prassel från bladen i träden... drömskt.

314 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)**

314

Mia sitter vid ett buskage bakom boningshuset och leker med sina Barbiedockor.

Ken har hemsydd kalsonger i vitt gasbindetyg på sig, Barbie har på sig bikini. Mia sätter på Barbie en klänning. Mia mumlar för sig själv:

MIA/KEN

(mumlar)

Ta på ordentliga skor också. Vi ska ut och gå i skogen. Vi ska gå och gå och gå och gå.

Mia sätter på Barbie ett par röda, högklackade skor. Dockorna börjar gå. Mia leker att en fågel flyger över dem. Hon imiterar ljud från fågeln, och dyker ner över Barbie och Ken om igen.

MIA
(imiterar fågel)
Okriiiii, okriiii...iiiiii.

Hon mumlar, låter dockorna vandra och fågeln flyga över dem.

Det rasslar i buskaget bakom henne. Mia hör det inte.

MIA/KEN
Akta dig!... Den kan döda dig med ett enda hugg. Hack!

Mia låter Ken ge Barbie ett hugg med handen. Det rasslar i buskaget. Mia hoppar till. Hon vänder sig om.

Det är någon i buskaget. Mia blir rädd. Sitter på helspänn och tittar in mot buskaget. Sekunderna går.

Men så ser Mia en liten fot med ett smutsigt plåster som sticker fram.

MIA
Kom fram då. Jag vet att ni är där.

Det prasslar och Gertrud blir synlig. De ser tyst på varann. Mia snörvlar näsvist. Nu kommer Gertruds storasyster Sigrid också fram. Hon ser på Mia.

SIGRID
Varför hjälper du inte till och jobba?

MIA
För att barn ska inte jobba. Dom ska gå i skolan.

SIGRID
Men det är sommarlov nu.

MIA
Och det är min mamma som är fröken.

Mia och Sigrid ser på varandra som två duellanter.

GERTRUD
Får jag hålla den?

Mia funderar på saken. Sedan räcker hon fram Barbie mot Gertrud. Sigrid drar undan Gertruds hand.

Mia ser stridslystet på Sigrid. Så ger hon demonstrativt dockan till Gertrud i alla fall. Gertrud tar emot den.

Gertrud sitter på knä och studerar Barbie nyfiket.

MIA

Det är Barbie. Och det där är Ken.

Mia låter Ken ta ett par steg fram mot Gertrud. Gertrud fnissar och tar tag i dockan. Hon drar nyfiket ner hans kalsonger.

GERTRUD

Var är snoppen?

MIA

Han har ingen.

GERTRUD

Har hon inte heller en riktig stjärt där fram?

Mia skakar på huvudet. Nu har Sigrid också blivit nyfiken och sätter sig tillsammans med dem. Mia tittar utmanande på henne och räcker henne Barbie. Sigrid tar trevande emot dockan, lyfter upp klänningen och tittar undersökande på henne.

MIA

Där ser du.

SIGRID

Hon har inget hål. Var kissar hon? Och var har hon samlag?

Gertrud och Sigrid fnissar.

Sigrid låter Ken gå fram till Barbie. Gertrud gör sin röst djup.

GERTRUD/KEN

Å Barbie...

Hon lägger ihop de två dockorna och låter dem "ha samlag". Flickorna skrattar. Isen är bruten.

En bit bort på gården sitter Annie sitter på knä och kör ner händerna i potatislandet. Hon drar upp en planta och tittar på de små knölarna. Så trycker hon ner den i jorden igen.

Plötsligt drar Dan med henne över gården.

De springer förbi Bert och Pella som sitter och spikar en fågelholk. Dan är på väg mot ladan med henne, hon skrattar.

ANNIE

Men var ska vi?

Han drar bara med henne över mot...

315 **INT. STJÄRNBERG - HÖLOFT - DAG (1973)** 315

... Dan kommer upp för stegen till höloftet och Annie kommer efter.

Annie kliver upp för sista biten på stegen. Hon ser sig om på höloftet, denna undanskynda plats dit han tagit henne.

De ser på varann i ljuset som kommer in från taket på ladan. De kysser varann. De börjar klä av sig.

316 **EXT. BYVÅNGEN - NATT (1973)** 316

Birgers bil kör genom Byvången i skumtimmen.

317 **INT. BIRGERS BIL - NATT (1973)** 317

Birger åker genom Byvången. Han har läkarväskan på passagerarsätet bredvid sig, har nyss varit på hembesök hos någon. Han är trött. Musik på bilradion. Han tar en kola ur påsen på sätet bredvid.

Han kör på vägen som går förbi polisstationen. Han slänger en blick mot byggnaden och ser att det lyser i ett fönster på nedre botten. Han tvekar. Så svänger han in vid polisstation.

318 **EXT. BYVÅNGEN - POLISSTATION - NATT (1973)** 318

Birger knackar på fönstret till rummet där det lyser. Han ser ljusrörsljus bakom gardinerna. Åke tittar fram.

319 **INT. BYVÅNGEN - POLISSTATION - ÅKES TJÄNSTERUM - NATT (1973)** 319

Det verkar urplockat i Åkes tjänsterum. Ett grönt underlägg på skrivbordet, några pennor, tomma plastfickor. Ett par kartonger på golvet. En tom Wasa spisbrödskartong står på skrivbordet. På hyllorna står bara några enstaka lämnade saker. Det verkar konstigt, men Birger frågar inget om det. *

BIRGER

Hur går det. Jag hörde att ni sökte igenom hemma hos Lill-Ola? *

Åke nickar och tänder en cigarett. Tittar forskande på Birger. *

BIRGER (CONT'D)

Vart han arg kan jag tro?

ÅKE

Jo. Han förde ett jävla liv om mänskliga rättigheter och sånt. Men jag hade ju papper från åklagarn, så till sist fick han knipa käft.

(MORE)

ÅKE (CONT'D)

(paus)

För han var ju däruppe på
midsommarnatten. Vi kratsade ur
askan i eldningstunnan och han
hade bränt gummistövlar och oplockad
fågel.

*

BIRGER

Bojan.

ÅKE

Va?

BIRGER

Det var Bojan som brände det åt
honom.

(beat)

Kan det varit sovsäcksdun?

ÅKE

Det är på analys, vi får se. Han
sa det var två tjädrar som blivit
för gamla.

BIRGER

Jag såg tjäderpaketena i frysen.
Första gången jag öppna boxen.

Åke tar ett bloss.

BIRGER (CONT'D)

Och så var det väl en massa Tretorn
gummistövlar. Var det inte spår
av såna uppe vid mordplatsen?

ÅKE

Han har sålt såna till halva bygden.
Tjuvgods. För i hans bokföring
finns ingen sån leverans.

BIRGER

Tjädrarna då? Varför brände han
dom? Han har ju arrende på
småviltsjakt, så det är väl ingen
fara.

ÅKE

Jag vet inte.

Åke ser eftertänksamt på Birger.

ÅKE (CONT'D)

Kanske hade dom nån efter sig, nån
som hann upp dom.

(funderar)

Hon som hitta dom, Annie Raft.
Hon sa att hon såg nån.

(MORE)

ÅKE (CONT'D)

En utlänning. Det skulle ju tyda på att nån kom efter dom.

BIRGER

Men det är svårt att komma upp med bil där utan att nån ser?

ÅKE

Han kan ju ha kommit på moped. Fast hur långt kan man komma med en moppe? På bustigen fanns det spår. Nästan ända fram till Strömgrensbygget. Och tillbaka. Men vi har inte hittat nån moppe som däcken stämmer in på.

Åke fimpas.

ÅKE (CONT'D)

Eller om dom kände nån här uppe. I Svartvattnet.

Birger ser lite obekvämt ut.

ÅKE (CONT'D)

Kanske nån i kollektivet.

Åke tittar på Birger.

ÅKE (CONT'D)

Eller så är det bara nån vettvilling. Nån fylla, nån som slagit slint.

BIRGER

Ja. Det är ju ofta så det är.

Så ser Åke på Birger med en lång blick. Han laddar för något.

ÅKE

Du, när vi var ute och fiska... Midsommarnatten.

BIRGER

Ja?

ÅKE

Såg du mig hela tiden?

Birger förstår inte.

BIRGER

Vi var väl alldeles i närheten av varandra. Men det vet jag inte. Om jag såg dig? Vi fiska ju.

Birger skrattar till, men Åke ser bara allvarligt på honom. Birgers leende steltnar.

BIRGER (CONT'D)

Du gick ju längre ner för ån vid ett tillfälle?

Åke nickar tyst för sig själv.

ÅKE

Det var bara det.

Birger förvirrad. Han ser på Åke och känner sig illa till mods. Vad handlade det där om?

Inget mer blir sagt. Birger ser på de tomma hyllorna och undrar. *

320 **INT. BIRGERS HUS - SOVRUM - NATT (1973)**

320

Birger står vid sängen och klär av sig. Barbro syns som en skepnad dold under täcket.

BIRGER

Sover du?

Barbro svarar inte.

Lite av hennes hår sticker fram. Han lyfter på en flik av täcket vid ansiktet, hon måste ju kunna andas.

BIRGER (CONT'D)

Barbro... Det här är mitt fel också.

Birger sätter sig tungt i sängen. Tittar på henne. Så får han en impuls och lägger händerna på hennes axlar och drar henne upp mot sig och runt. Det blir en onaturlig vridning för hon följer inte med och spjärnar inte heller emot.

Birger far med läpparna över hennes hår och panna, söker munnen. Barbros armar far ut, hon stöter Birger ifrån sig och gör ett ljud som ett stön eller en grymtning.

Hon snor runt, lägger sig ner med ryggen mot honom. Kroppen är stilla under täcket. Ansiktet syns inte.

Birger lägger sig. Tittar ut i mörkret.

BIRGER (CONT'D)

Du. Vem av er var det som kom på det där skämtet?

BARBRO

(bortvänd)

Vilket?

BIRGER

Att han skulle låtsas vara din son?

BARBRO

Det vet jag inte. Det var väl han.

321 **EXT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - DAG (1973)** 321

En klocka ringer, ljudet ekar genom luften - det är Brita som ringer in till gruppmöte. Kollektivet avbryter sina sysslor och rör sig över gården mot grupprummet.

322 **INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - DAG (1973)** 322*

Alla är samlade till gruppmöte. Annie med Mia, Petrus, Brita, Dan, Önis, Enel, Bert, Lotta. Barnen Pella, Sigrid, Gertrud. *

Petrus leder mötet. Brita sitter vid hans sida och för protokollet. Hon håller om magen. Hon är verkligen stor nu. *

Annie tittar på Dan som sitter på andra sidan bordet. Han är i sina egna tankar. Han tuggar på ett grässtrå som svajar ut mellan hans tänder.

En solkatt träffar honom, han märker det inte. Så får han syn på att Annie tittar på honom. Och ler mot henne. De håller kvar blicken i varandras.

Lotta är sur och stissig. Frustar irriterat, drar i sina kläder.

PETRUS

Lotta...?

LOTTA

Det är svårt att snacka när det är nya med.

PETRUS

Försök.

LOTTA

Jag har haft ena jävla spader i flera dar nu.

Hon sitter på golvet med ryggen lutad mot timmerväggen men nu drar hon upp benen i en häftig rörelse, slår armarna om knäna och gömmer ansiktet.

LOTTA (CONT'D)

Asså, jag vill inte bli påmind hela tiden. Då kommer jag inte palla.

Petrus skakar på huvudet.

PETRUS

Det är klart du *pallar* Lotta. Så.
Nu får vi gå vidare.

Petrus byter ämne och vänder sig mot Annie.

PETRUS (CONT'D)

Annie...

Blickarna i rummet vänder sig mot Annie.

PETRUS (CONT'D)

Vi skulle vilja lära känna dig.
Tala om varför du är så spänd.

ANNIE

Va?

PETRUS

Ja. Spänd. Jag tror att alla här
i rummet har lagt märke till det?

Petrus tittar sig runt bordet. Folk nickar tyst. Annie
känner sig förråd.

Hon tittar på Dan för att få hjälp, men där finns ingen
hjälp att få, han sitter och vippar på sin stol, blundar i
guldljuset från den låga solen.

Alla väntar.

ANNIE

Det är ju det där som hände. Dom
i tältet vid Lobberån. Jag såg
dom ju.

*
*

Petrus böjer sig fram, närmare Annie. Hon känner hans
andedräkt.

PETRUS

Annie. Det där ska du inte tänka
mera på. Det är borta nu. Det
angår inte oss häroppe.

ANNIE

(skrattar nervöst)

Men jag såg ju... man måste ju tänka
på hur... ja, hur det hade gått till.
Att det blir uppklarat menar jag.
Vi bor ju så nära.

PETRUS

Nej. Nej, vi bor inte nära.

Annie ser häpet på honom. Vad säger han? Petrus auktoritet
är helt lugn.

PETRUS (CONT'D)

Du måste lägga allt det där bakom dig. Hela tankegången. Du är inte en del av det längre. Nu är du här. Med riktiga människor..

ANNIE

De två var väl också riktiga...

PETRUS

(avbryter)

Stopp... Du har lämnat det där nu. Kvällstidningsvärlden. Du är här nu.

Plötsligt hulkar Lotta till. Högt. Fokus förflyttas. Brita lägger armen om Lottas kantiga rygg.

BRITA

Lotta lilla, vad är det nu?

LOTTA

Det är hopplöst för alla märker det på en gång. Jag är dömd. Det är jämt så. Alla ser det på mig. *

BRITA

Det tror jag inte.

LOTTA

Jo, till och med ungen. Den nya.
(tittar mot Mia)
"Vad du har gråa tänder", sa hon.
Jag klarar det inte. Hon såg det direkt.

Annie ser på Mia som stelnat till. Vänder sig mot Lotta.

ANNIE

Mia sa inte riktigt så.
Dessutom sa du att du har haft...
besvär i flera dar. Och vi kom ju
på eftermiddan.

BRITA

Du behöver inte försvara dig.
Annie. Inte här. Vi är vänner.

Annie väljer att inget mer säga.

PETRUS

Är det någon av er som har något
mera..?

Sigrid räcker upp handen. Petrus nickar åt henne.

PETRUS (CONT'D)

Ja, Sigrid?

SIGRID
 (drar hårt efter
 andan)
 Flickan leker med Barbiedockor.

PETRUS
 Mia?

Sigrid nickar upprepade gånger.

Petrus vänder sig mot Mia. Hans röst är mild.

PETRUS (CONT'D)
 Jaja. Det glömmet vi nog bort
 här. Det finns så mycket annat.
 Det finns lamm och kattungar, Mia.
 Levande och skojiga.

Mia tittar på honom utan att ändra en min. Annie håller sig avvaktande.

Petrus sänker rösten och lutar sig förtroligt fram mot Mia.

PETRUS (CONT'D)
 Barbiedockorna är döda. Eller
 hur?

Det blir tyst. Annie ser nervöst på Mia, rädd för hennes reaktion och eventuella utbrott. Annie biter sig i läppen, det här kan aldrig gå väl. Hon söker Mias blick men Mia bara tittar ner i golvet.

MIA
 I så fall ska dom väl begravas.

Annie ser förvånad, nästan chockad ut. Och lättad.

PETRUS
 Det är riktigt, det är riktigt.

Petrus ser mysande mot Mia. Och mot Annie.

PETRUS (CONT'D)
 Så bra. Då för vi det till
 protokollet.

Brita skriver i protokollet.

323 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)**

323

Annie plockar ner kläder från tvättlinan bakom boningshuset. Kläderna är slitna, med hål och fläckar.

Längre bort på gården ryker det ur en eldningstunna. Petrus går dit med några papper i handen, som han slänger ner i tunnan. Han petar ner pappren med en pinne.

Annie viker ihop och lägger ner kläder i tvättkorgen.

Genom öppningen mellan klädesplaggen på tvättlinan får Annie syn på Mia, som sitter på knä längre bort och gräver en grop i jorden med en liten spade. Sigrid och Gertrud står bakom henne.

Annie ser hur Mia slutar gräva och plockar upp Barbie. Hon stryker henne ömt över håret, pussar henne mjukt och lägger sedan ner henne i gropen.

MIA

Nu ska ni bo i jorden tillsammans
med alla andra som är döda. Ni
behöver inte vara rädda. Det är
helt mörkt och ni känner inget.
Adjö.

Mia tar ton.

MIA (CONT'D)

(sjunger)

Jooorden är du mull och död, Gud
är dööööden dööööden dööööden mull
och jorden... Kommer fågeln, stora
fågeln, slår dig mull i dööööden!

Petrus går från eldningstunnan. Han slänger en blick åt flickorna som begraver Barbiedockorna.

Mia skjuter över jord i en liten hög och lägger en blomma på toppen. Ett litet kors av pinnar. *

Ken läggs i gropen bredvid, som också täcks med jord och en blomma och ett kors. *

SIGRID

Nu sover dom.

MIA

Då ska dom ha ett tält.

Mia lägger på en näsduk. Sigrid stöttar upp den med pinnar, till ett tält. Gertrud försöker hjälpa till.

Annie sväljer en klump i halsen. Mia reser sig och går iväg med flickorna. *

Annie går fram till platsen där Mia satt. Från jordhögen med blommor sticker Barbies lilla plastfot fram.

324 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - KVÄLL (1973)** 324

Mia sover i överslafan. Hennes smutsiga jordiga fötter sticker ut under filten.

Annie sitter på underslafan. Hon håller radion mot örat och lyssnar på låg volym för att inte väcka Mia. Dan kommer in i rummet.

Annie vrider av radion ställer den på stolen bredvid sängen.
Dan lägger sig ner bredvid henne.

ANNIE

Vad var det som alla såg på Lotta?

DAN

Vilket?

ANNIE

Det där med gråa tänder.

DAN

Vi tar det när Lotta är med.

Något verkar plåga Dan. Han sluter ögonen.

ANNIE

(insisterar)

Men jag vill veta.

DAN

Amfetamin. Hon försöker tända av.

ANNIE

Jaha... ni har tagit hand om henne.
För att hjälpa henne.

DAN

Vi har tagit hand om henne. Du
också.

Lotta kommer in i rummet, släpandes på sin madrass och
packning. Hon lägger sig i sin säng.

325 **EXT. STJÄRNBERG - KVÄLL (1973)**

325

Annie kommer ut från boningshuset i sitt nattlinne. Kvällen
är ljus och klar. En ugglas hoar. Folk har dragit sig
tillbaka, allt är tyst. Skogen ligger som ett mörkt bälte
bakom huset.

Hon ser sig runtom från berget. Ingenstans ser man minsta
tecken på civilisation eller belysning ens i fjärran.

Annie går runt på andra sidan huset till stället där Mia
begravde sina dockor.

Korset, tältet av en näsduk, och blommorna är kvar. Två
högar med jord. Annie sätter sig på huk och börjar gräva.

Men graven är tom. Inga dockor, bara jord. Någon har grävt
upp dem. Hon svär tyst för sig själv.

ANNIE

Jävulsungar.

326 **EXT./INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - KVÄLL (1973)**

326

Petrus öppnar dörren för Annie, iklädd grårandig, nästan fotsid nattskjorta. Annie blir stående i dörröppningen, känner sig lite generad.

Annie tittar bort på Brita som ligger i sängen i andra änden av rummet med sin enorma mage. Sigrid och Gertrud sover också.

PETRUS

(lågt)

Har du svårt att sova? Det tar ett tag att vänja sig vid ljuset.

ANNIE

(viskar)

Sigrid och Gertrud har fått med sig Mias dockor.

PETRUS

Myggen kommer in...

Petrus drar in henne genom dörren och stänger för myggen och knotten som surrar i luften.

Annie kliver in innanför dörren.

PETRUS (CONT'D)

Det är inte flickorna som hämtat dem. Det är jag. Mia kommer inte att sakna dom. Du hörde själv. Hon accepterade att de var döda.

ANNIE

Det kan hända. Men det är nog bäst för oss allihop att dom har uppstått från de döda när hon vaknar imorgon bitti.

Petrus ser förvånat på Annie.

ANNIE (CONT'D)

Ge mig dom.

Petrus ser sorgset på henne. Går sakta bort till vedlåren och öppnar den. Han plockar ur dockorna ur den, går tillbaka till Annie och ger henne de jordiga Barbie och Ken.

PETRUS

Det finns inget ditt och mitt häruppe.

ANNIE

Mia har fått de där dockorna av sin mormor. Det är hennes dockor.

PETRUS

Allt vi har här uppe tillhör kollektivet. Precis som maten som serveras för dig och Mia, trots att ni inte har tagit med den hit upp.

327 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - KVÄLL (1973)** 327

Lotta sover i sin säng. Mia på överslafen i Annies säng. Annie kommer in med dockorna, kryper ner bredvid Dan.

ANNIE

(viskar)

Det var Petrus som ville leka med dem.

Dan ser kritiskt på henne.

DAN

Du kommer inte att behöva den där ironin här uppe.

328 **EXT. SVARTVATTNET - DAG (1973)** 328

Birger kör genom Svartvattnet. Han saktar in när han ser en polisbil på grusplan utanför Lill-Olas fiskebutik.

Han ser genom bilfönstret hur Lill-Ola hämtas upp av TVÅ POLISER utanför sin fiskebutik. Birger följer dem med blicken.

329 **INT. BIRGERS HUS - DAG (1973)** 329

Birger står i telefonen.

BIRGER

Jag skulle höra om du ville komma på middag.

ÅKE (O.S.)

Nä. Det passar inte nu.

Åke låter kort, undvikande.

BIRGER

Jaså?

(beat)

När kan du då, nästa vecka?

ÅKE (O.S.)

Det går inte nu.

Birger tycker Åkes svar är konstigt, men säger inget mer om det.

BIRGER

Du förresten, jag såg att dom var
och hämtade upp Lill-Ola
Lennartsson?

ÅKE

Jag måste skynda mig nu.

De lägger på. Birger blir lite stött. Tycker att Åke var oartig.

330 **INT. YLJAS RIPBOD - DAG (1973)**

330

Johan sitter inne i ripboden. Han är i ett vakuum. Han hör röster uppfifrån huset. Kvinnoröster.

Han gläntar på gardinen. Där uppe vid huset får han en glimt av en grupp ca 5 KVINNOR kring den grönklädde mannen Silverräven. *

De har nån sorts möte, samling. Rösterna hörs lågt.

Johan försöker skärpa blicken för att se och förstå vilka de är och vad de gör. Han är spänd.

Johan drar sig undan från fönstret och lägger sig på sängen igen. Väntar. Magen kurrar. Solen flyttar sig över himlen.

Johan väntar i stugan instängd. Sover. Väntar. Hör låga skratt där uppe.

331 **EXT. YLJAS RIPBOD - SJÖN - KVÄLL (1973)**

331

Solnedgång. Solen ligger brinnande röd över sjön.

332 **INT. YLJAS RIPBOD - KVÄLL (1973)**

332

Johan ligger lealös halvslumrande i sängen. Plötsligt öppnas dörren och Ylja kommer in.

Äntligen kommer hon, Johan är vrålhungrig. Hon har med sig en korg med rökt renhjärta som hon skär i skivor med kniv.

Potatis, smör. Hon ser på när han äter. Johan äter utan att säga något. Ylja röker. Askar på golvet.

Så öppnar hon en flaska Koskenkorva och två glas och håller upp dem. Johan ser tvekande på flaskan.

YLJA

Vad är det? Har du aldrig druckit sånt?

Johan ser undvikande ner i maten, vill inte erkänna att han är ovan.

YLJA (CONT'D)

Snart har du det.

Hon skjuter fram glaset mot honom.

YLJA (CONT'D)

Den vita spriten är den man tål
bäst och den man får minst baksmälla
av.

Johan dricker. Det är starkt, men han dricker.

Ylja tar av sig bara på underkroppen. Först byxorna. Så
går hon fram till honom och pekar att han ska ta av hennes
paperstrosor.

Johan gör det, river av dem. Så nickar hon till honom att
ta av sig också. Han reser sig och börjar klä av sig.
Johan tvekar.

JOHAN

Mannen där uppe. Varför är han
farlig?

YLJA

Han är int så farlig.

JOHAN

Du sa att han var det.

YLJA

Bara farlig för dig.

Johan väntar på fortsättningen.

YLJA (CONT'D)

Är du säker på att du vill veta?

JOHAN

(mumlar)

Ja.

Johan stånkar när hon sätter sig på honom. Hon rör sig
sakta upp och ned.

YLJA

Men får du en gång veta är du fast.

JOHAN

Veta vadå? Vilka dom är?

YLJA

De är kvinnor från den gamla
stammen. Han är Vandraren. Och
du är den nye.

JOHAN

Nye vadå?

YLJA

Den nya Vandraren.

Samlaget fortsätter. Ylja lägger sig på rygg med slutna ögon. Johan lägger sig på Ylja, tar stadigt tag om hennes överarmar.

JOHAN

Gör det ont?

YLJA

Nej int gör du mig illa. Du gör mig gott. Men skynda dig att komma in, du fryser.

Ylja drar ett djupt andetag.

YLJA (CONT'D)

Vandraren kommer alltid gående med ett levande djur. Som du. Då vet man att det är han. Djuret är hans följare. På det viset känner de igen honom. Snart ska de andra få veta.

(hon slickar honom
på bröstet)

De andra kvinnorna. Då tar de dig istället för den gamle Vandraren.

Johan är osäker på om hon menar allvar. Men han vill ändå höra fortsättningen.

JOHAN

(osäker)

Vad pratar du om.

YLJA

Men akta dig för den gamle Vandraren. Om han förstår att du tänker ersätta honom kanske han dödar dig.

JOHAN

(rädd)

Sluta.

YLJA

Eller så ger han sig bara av.

JOHAN

Du ljuger. Du tror jag är så barnslig så jag går på det.

YLJA

Nåväl. Tro vad du vill Jukka.

Hon håller honom hårt intill sig.

YLJA (CONT'D)

Du gör i alla fall bäst i att hålla dig undan så han inte ser dig.

333 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - DAG (1973)**

333

Annie har dragit sig undan till sitt rum. Hon sitter på underslaffen och skruvar på och lyssnar på radion. Hon har den i knäet. Det är nyheter om Vietnamkriget.

NYHETSUPPLÄSARE RADIO

*Nyhetsbyrån Reuter meddelar att
källor i Hanoi...*

*
*

Någon kommer upp bakom, sticker in en hand under hennes tröja och kysser hennes nacke. Hon hoppar till av överraskning. Han lägger sig på sängslaffen där hon sitter.

DAN

Så fort går inte förändringarna
att du måste lyssna varje timme...
Det är ett gift det där.

Dan suckar.

DAN (CONT'D)

Stäng av nu. Kom.

Hon tar tag i Dans hand under sin tröja, njuter av Dans kyssar och smekningar.

ANNIE

Lotta kan komma...

Men han fortsätter. Annie reser sig.

ANNIE (CONT'D)

Kom.

Annie tar hans hand, drar med honom ut.

334 **INT. STJÄRNBERG - HÖLOFT - DAG (1973)**

334

Annie och Dan ligger i höet på höloftet i ladan och har sex. De ser varandra rakt i ögonen.

Dan smeker henne mellan benen och Annie närmar sig klimax. Dan trycker sitt ansikte mot hennes. Hon kommer.

De ligger utmattade och nöjda sida vid sida, hopslingrade. Dan ligger med slutna ögon, Annie smyger sig tätt intill hans armhåla.

DAN

Du passar här. Du passar här hos
oss. Hos mig.

Så sätter han sig upp och börjar klä på sig. Annie sätter sig upp, tar sina kläder.

ANNIE

Var fan är dom?

DAN

Vilka?

ANNIE

Mina trosor.

De börjar skratta båda två.

Hon sticker ner handen i höet för att leta – men drar fram något annat: en tandborste. Hon skrattar till och håller upp tandborsten mot Dan.

Så hittar hon fler saker där i höet. En deodorant. Och så drar hon upp en röd necessär, ur vilken sakerna ramlat ur. Hon tar upp ett pessar.

ANNIE (CONT'D)

Ett pessar? Va? Vems är det här?

Dan rycker likgiltigt på axlarna. Annie öppnar necessären och kollar innehållet. Hon ser på Dan.

ANNIE (CONT'D)

Det här känns olustigt. *

Dan ser lugnt på henne. *

ANNIE (CONT'D) *

Jag tyckte det var vår skulle.
Vårt hö. Ditt och mitt.

DAN

Du kan inte begära att vi ska ha ställen för oss själva här uppe. Privat sovrum och enskild höskulle...

Dan bara ler. Annie försöker förtränga sin borgerlighet. Hon fiskar upp en pillerburk, läser på etiketten. *

ANNIE

Två tabletter dagligen mot depression.

Hon tittar upp på Dan.

ANNIE (CONT'D)

Barbro Torbjörnsson? Vem är det?

DAN

Det måste ha varit före min tid.

Annie lägger tillbaka pillerburken.

ANNIE

Stackars Barbro. Depressiv på knulloftet.

Dan slänger med ett leende fram hennes trosor som ligger under honom. Annie drar på sig trosor och kläder.

335 **INT. BIRGERS HUS - KÖK - MORGON (1973)**

335

Barbro ser ut genom fönstret med tankarna långt borta. Hon lyssnar på ett tuggande.

Birger ser ner i tidningen och äter en knäckemacka. Han läser i tidningen om tältmorden.

Radion står på lågt.

BIRGER
(med blicken i
tidningen)
Dom har tagit hans byxor.

Barbro svarar inte. Birger ser upp från tidningen.

BIRGER (CONT'D)
Han, mannen i tältet. Det står
att hans byxor saknas. Åke sa nåt
om det.

BARBRO
Jag vill inte prata om det där.
Det är för hemskt.

Birger tar en ny tugga på knäckemackan och läser vidare. Knäckebrödstuggandet låter som en häst som tuggar.

Barbro ser upp på honom: Måste han tugga så där?

Barbro tar en klunk kaffe. Hon reser sig, går till kaffebyggaren, häller upp mer kaffe till dem båda.

Telefonen ringer. Barbro går och svarar.

BARBRO (O.S.) (CONT'D)
Torbjörnsson?

Barbro kommer tillbaka in i köket.

Birger förstår att det är till honom, han reser sig och går iväg till telefonen.

BIRGER (O.S.)
Jaså, ja? Men om du blandar ut
det med lite saft då? ... Ja blanda
ut det med saft och så ger du det
med sked. Så ska han nog få ner
det. Ja det är bra. Ja. Sköt om
er nu. Hej.

Birger hörs lägga på och han kommer tillbaka in till köksbordet.

BARBRO

Du borde inte låta dom ringa hem till dig när du är ledig.

BIRGER

Låta dom? Jag kan ju inte gärna styra över det, jag står ju i telefonkatalogen.

BARBRO

Jamen helger, kvällar, nätter. Dom utnyttjar dig.

De äter vidare. Väderleksrapporten börjar på radion.

VÄDERPRESENTATÖR RADIO

En väderprognos från SMHI... Över södra Götaland väntas molnen lätta...

*
*
*
*

Barbro vrider av radion. Birger ser frågande på henne, han ville ju höra detta.

*
*

BARBRO

Du vet ju redan vad det blir för väder.

Birger ser bekymrat på Barbro.

BIRGER

Vad är det?

BARBRO

Har du inte sett?

Han ser frågande på henne, vad menar hon?

BARBRO (CONT'D)

Dom har börjat röja för skogsbilvägen här in bakom oss nu.

BIRGER

Det kan dröja åratal innan dom börjar.

BARBRO

Dom ska hyvla av alltsammans. Alarna ska dö. Alarna och björkarna och de stora granarna och tallarna oppåt åsen. Rönnarna vid sandtaget, sälgen, ljungen, skogsstjärnan. Allt ska torka ut. Brännas bort. Tio år fick jag ha det. Nu är det slut.

(paus)

Dom tar ner vår skog.

BIRGER

Den är inte vår och det vet du.

Hon biter ihop käkarna.

BIRGER (CONT'D)

Du kan inte kalla skogen din. Jag vet att du känner den bättre än dom, du vet var rävelyorna finns och var älgkon brukar stå med sin kalv. Jag vet. Men dom äger den.

BARBRO

Ja dom har lagen på sin sida. Dom till och med premieras för det. Karl-Åke med sin stora Mercedes och sitt jävla pontonplan, han har väl aldrig satt sin fot i skogen häruppe... Hemmaskogen är bara nånting man hyvlar av.

Hon dricker ur kaffekoppen.

BARBRO (CONT'D)

Så att vi kan få mer reklam från ICA att lägga i soptunnan. Så att han kan få större Mercedes.

*
*

Birger försöker lugna henne.

BIRGER

Det är därför du väver! Dina rävelyor och åkerbärsstånd och alla -

*
*

BARBRO

Nej! Jag kan inte väva mer. Jag kan inte ersätta skogen med bilder. Landstinget vill sätta upp dom på sjukhusväggarna. Men jag vill ha skogen. Dom sjuka vill ha skogen. Dom vill leva.

Hon tömmer sin kaffekopp. Ser honom rakt i ögonen, utmanande, för nåt hon vet han inte vill tro på:

BARBRO (CONT'D)

Och jag vet, jag är helt säker, att jag fick missfallet när jag hade plockat tranbär under kraftledningen.

Birger skakar på huvudet, han vill inte höra den saken igen.

BIRGER

Det här är inte vettigt Barbro.

BARBRO

Nej. Du säger det. Jag vet inte vad som är vettigt... Stenen där jag brukar sitta och se på sjön har haft massa på sig så länge

(MORE)

BARBRO (CONT'D)

mossa har funnits. Men nu ska den torka och dö. Asparna ska också dö fast SCA inte ens vill ha dom, dom kommer bara låta dom ligga och ruttna. Dom ska fälla timmer över bäcken. Smutsa den med motorolja. Är det så jävla vettigt då?

Det ringer på dörren. Birger går och öppnar. Där står kriminalkommissarie Barkfors och en polisassistent.

336 **INT. BIRGERS HUS - TVÄTTSTUGA/KÖK - DAG (1973)**

336

Barkfors och polisassistenten står och rotar i Birgers och Barbros tvättstuga. Polisassistenten river i smutstvättkorgen.

Birger står i ett telefonsamtal och ser in i tvättstugan.

ÅKE (O.S.)

Du, jag ska skicka två poliser hem till dig nu.

Birger ser hur polisassistenten håller upp Barbros bh och synar den.

BIRGER

Dom är här redan.

Birger lägger på och går tillbaka till tvättstugan. Barbro står i dörröppningen och tittar ilsket på polisen som håller upp hennes bh. Hon tittar uppmanande på Birger.

BARBRO

Men vad fan...

Birger säger inget. Han står tyst och ser det konstiga som händer. Poliserna jobbar på tyst och metodiskt.

Barbro vänder och går, hon hörs gå upp för trappan.

BARKFORS

Och så var det kläderna du fiskade i?

Birger plockar ut sina skitiga fiskekläder ur ett skåp och räcker över till Barkfors. Barkfors lägger upp dem på bordet.

Han känner igenom fickorna på de gröna friluftsbuxorna som Birger hade när han fiskade.

I fickorna hittar han en massa mintkolapapper. Och ännu mer mintkolapapper i skjortans bröstficka. Birger blir lite generad över allt kolapapper.

Birger ser på när Polisassistenten öppnar tvättmaskinen och trevar i cylindern. Han petar upp gallret över avloppet.

Han använder skaftet av ett verktyg för att ösa upp smörjan nere i avloppshålet och lägger det i en plastlåda.

Barkfors lossar kniven ur livremmen som fortfarande hänger runt Birgers gröna byxor.

BARKFORS (CONT'D)

Har du någon mer kniv än den här?

Birger rycker på axlarna.

BIRGER

Massor.

Birger går ut ur tvättstugan genom hallen, ut i köket, han drar ut lådor och verktygslådor åt Barkfors, visar upp moraknivar, gamla rostiga saker med målarfärg på, souvenirknivar, en fiskekniv med räfflor.

Birger ser irriterat på Barkfors och polisassistenten, ta vad ni vill ha!

Polisassistenten undersöker fiskelådan – beten och linor och en fiskekniv. Han lyfter över kniven i en plastpåse. Birger ser på hela upptåget.

BARKFORS

Stövlarna...

BIRGER

Jag har inga Tretorn så det kan knappast bli nån förväxling.

Birger går och hämtar stövlarna. Slänger över dem till polisassistenten.

BIRGER (CONT'D)

(irriterat)

Vad är det frågan om egentligen.

BARKFORS

Det förstår du säkert. Du får inte resa iväg nånstans, vi måste kunna nå dig.

BIRGER

Jag tänker i alla fall ringa Åke Vemdal och fråga vad ni håller på med egentligen.

BARKFORS

Åke Vemdal jobbar inte på fallet längre.

Det kommer som en chock för Birger. Vad menar de? Men han säger inget mer. Inte poliserna heller.

Poliserna tar grejerna och åker.

Nu kommer Barbro ner för trappan med en väska.

BARBRO
Jag åker bort några dar.

BIRGER
(oförstående)
Va?

BARBRO
Jag måste tänka. Jag måste åka
och tänka.

Barbro tar på sig kappan.

337 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - DAG (1973)** 337

Annie kommer in på sitt rum. Dan ligger i hennes säng, till hälften vänd in mot väggen. Hon undrar först vad han gör, han rör handen och underarmen mellan benen.

Han masturberar. Annie rycker till, drar sig bakåt, generad. Men han har redan märkt att hon kommit in.

Annie vet inte vad hon ska göra. Hon plockar med något vid bordet framför fönstret.

Sängbotten gnäller till, sen blir det stilla. Han är klar.

Dan vänder sig om mot henne.

DAN
Du får inte störa mig när jag tänker
på dig.

Annie vet inte vad hon ska svara. Hon vill verka mer oberörd än hon är. Dan ser på henne från sängen.

DAN (CONT'D)
Vad borgerlig du är.

Annie blir illa berörd men försöker att inte visa det. Hon skäms, som att det är henne det är fel på.

338 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)** 338

Det ryker ur tvättunnan. Det är Önis som står och kokar *
tvätt. Hennes ansikte är svettigt. Annie går mot kokhuset. *
Hon går in till Petrus i kokhuset. *

339 **INT. STJÄRNBERG - KOKHUSET - DAG (1973)** 339

Annie rör med pinnen med lugna stora rörelser i vassleträget. Solljuset skiner in i stråk i dunklet. Petrus vänder på ostarna på hyllorna.

ANNIE

"Kan man leva av världen utan att
leva i den?" Jag läste det nånstans
men jag minns inte var. För det
är väl inte bibeln?

PETRUS

Om man med världen menar naturen,
så är det nog sant.

Petrus klappar en ost, som för att känna om den är klar.

PETRUS (CONT'D)

Du är inte speciell, Annie. Det
vet du, eller hur?

Annie ser förvånat på honom.

PETRUS (CONT'D)

Det var menat som en komplimang.

Han lyfter upp ostarna på översta hyllan, och fyller på med
nya under. Han har en ordning för detta, hur de mognar.

PETRUS (CONT'D)

Varje gång det kommer nya hit så
är det samma kamp som äger rum.
Kampen mellan att *vilja* gemenskapen
och *rädslan* för att kompromissa
med sig själv. Det är helt
naturligt. Att inte vilja låta
sig utplånas, eller låta sin frihet
begränsas.

(beat)

Men dom som låter individualismen
råda är förlorade. Dom kommer
inte klara sig här. Om man bara
ser vad man förlorar, inte vad man
vinner.

Annie byter grepp, hon blir trött i armarna av rörandet.

Han ler mot henne.

PETRUS (CONT'D)

Självförsakelse. Bara den som
vågar förlora sig själv kan uppleva
en verklig känsla av frihet. Men
det är svårt, för vi är ju fostrade
av ett helt annat system. Allt
som prackats på oss av samhället
runt omkring.

Annie pausar med pinnen.

PETRUS (CONT'D)

Vi är nog rätt lika du och jag
egentligen.

(MORE)

PETRUS (CONT'D)

Vi är stolta, vi har en inbyggd
motvilja mot att låta oss styras.

Annie lyssnar.

PETRUS (CONT'D)

Men vi har också en längtan efter
underkastelse. Samhörighet. För
det är fruktansvärt utmattande att
kämpa ensam.

Annie känner sig träffad. Hennes ögon är blanka, hon tittar
bort. Petrus lägger omsorgsfullt handen på hennes rygg.

Hans auktoritet är märklig. Den skiftar mellan mjukhet,
prästerlighet, och med en sorts sexuell ton. Och Annie
står inte emot, hon accepterar den.

PETRUS (CONT'D)

Du har mitt fulla stöd, Annie, om
du vill ha det. Men det är du som
måste välja om du vill vara här
eller inte.

ANNIE

Precis som getterna va?

PETRUS

(ler)

Ja. Du är fri att gå.

Petrus går fram och lägger handen på hennes rygg.

PETRUS (CONT'D)

Men här lever vi av världen. Vi
lever av världen och i världen.
Man kan inte leva av världen utan
att leva i den.

Han tar vasslepinnen från henne och ler.

PETRUS (CONT'D)

Jag tar det här.

340 **EXT. BRANDBERGS GÅRD - SKOG - DAG (1973)**

340

En molande malande lågt dämpat ljud över allt. Björne i
hörselkåpor kör den gamla traktorn. Han kör ut ur skogen.
Han kommer upp på baksidan bakom Brandbergs gård.

Han stänger av motorn och hoppar ur hytten och ner på marken.
Tar av sig hörselkåporna - och ljuden från världen kommer
tillbaka.

341 **INT. BRANDBERGS GÅRD - KÖK - DAG (1973)**

341

Gudrun står vid köksbänken. Björne sitter vid matbordet.

BJÖRNE

Jag såg bävern nere vid damm i morse.

Gudrun håller upp kaffe till honom och sig själv. Sen sätter hon sig mittemot honom. Ser allvarligt på Björne.

GUDRUN

Björne?

Han tittar nervöst upp.

GUDRUN (CONT'D)

Om du visste var Johan var skulle du väl berätta det för mig?

Han nickar.

GUDRUN (CONT'D)

Han kan ju inte ha gjort något, eller hur?

BJÖRNE

Nej. Han är ju snäll Johan.

De ser på varann. Bara att Gudrun ställer frågan är allvarligt nog. Som att man ens tänker tanken.

Det slår i dörren. Väine kommer in i arbetskläder. Sätter sig och tar för sig av kaffet och brödkorgen, smör och ost på bordet. *

Pekka kommer in, sätter sig utan ett ord och börjar äta. Torsten kommer in, slänger dagens post på bordet, tidningen ligger överst.

Gudrun ser framsidan på tidningen – ett passfoto av en kvinna (Sabine Westdijk) och rubriken: *

TURISTER I DÖDENS BY

GUDRUN

Är det dom?

Pekka nickar. *

Gudrun tittar förfärat på bilden.

Väine hajar till, vrider tidningen åt sitt håll och tittar på bilden. *

VÄINE

Var det inte hon som Johan stod och prata med nere vid Lill-Olas?

Väine räcker tidningen till Pekka.

PEKKA

Jo, det är visst hon.

Gudrun ser från den ena till den andra.

GUDRUN
Vad menar ni?

VÄINE
På midsommarafton. När vi var
nere och köpte öl hos Lill-Ola.

Obehag och rädsla sveper över Gudruns ansikte.

GUDRUN
Kände han henne?

Väine rycker på axlarna.

VÄINE
Såg ut så. Han prata med 'na i
alla fall.

Tankarna far i Gudruns huvud.

PEKKA
Dom var ju nere på campingen senare
också.

VÄINE
Det är ju konstigt. Att han skulle
försvinna just nu.

Bröderna fortsätter äta under tystnad.

Gudrun står bortvänd och håller sig krampaktigt i diskbänken.

342 **INT. WESTLUNDS GÅRD - VARDAGSRUM - DAG (1973)**

342

Birger mäter Elna Westlunds blodtryck. Han pumpar in luft i blodtrycksmätaren runt hennes arm. Han tittar ner i golvet medan han räknar. Elna är tyst. Hon tittar på honom med en konstig blick.

BIRGER
Har du känt dig yr?

ELNA
Nej.

BIRGER
Andfådd?

Elna skakar på huvudet. Birger släpper ut luften ur blodtrycksarmbandet med en väsning.

BIRGER (CONT'D)
Det ser bra ut.

Han packar ihop blodtrycksmätaren. Elna studerar honom.

BIRGER (CONT'D)

Om du börjar känna dig yr kan du ringa. Annars ta det bara lugnt ett par dar.

Birger trycker till runt hennes axel med en lugnande gest. Elna stelnar under hans beröring, Birger drar åt sig handen.

Han packar ihop läkarväskan. Elna laddar.

ELNA

Du var väl uppe vid Lobberån på midsommar, när det där hände? Där på natten.

Birger tittar upp.

BIRGER

Ja. Vi fiskade däruppe, Åke Vemdal och jag.
(beat)
Hurså?

Hon svarar inte. Birger ser insisterande på henne - vad pratar hon om?

ELNA

Nä. Jag bara undra.

Birger ser oförstående på henne, blir illa till mods.

ELNA (CONT'D)

Hur är det med Barbro nuförtiden?
Det var länge sen vi såg henne.

343 **EXT. BIRGERS HUS - KVÄLL (1973)**

343

Birger sitter på trappan till sitt hus. Han dricker en öl. Radion hörs från köket.

Åkes bil kör in framför huset. Birger reser sig för att ta emot honom.

344 **INT. BIRGERS HUS - KÖK - KVÄLL (1973)**

344

Birger lägger upp sjömansbiff till Åke och sig själv. De har brännvin till.

BIRGER

Vill du ha lingon till? Det finns saltgurka där.

Han pekar på gurkburken.

ÅKE

Jag är skild från utredningen.

Birger stannar upp. Väntar på fortsättningen.

*

*

*

*

ÅKE (CONT'D)

Jag är för insyltad anses det.

BIRGER

Men hur skulle du vara inblandad? *

ÅKE

Jag är inte inblandad.

Birger ser på Åke, han är blek, mörk under ögonen, ser sliten ut.

BIRGER

Sover du om nätterna?

ÅKE

Sluta för fan. Vet du inte vad dom kallar dig?

BIRGER

Det är ingen ont i att du får några insomningstabletter med dig. Jag är inte nån pillerdoktor.

ÅKE

Det är den där jädra Lill-Ola Lennartsson. Han sa till polisen att han såg dig gå in i skogen uppe vid Strömgrensbygget den kvällen.

BIRGER

Vi kom ju inte den vägen! Det är ju omöjligt, vi kom från andra sidan för helskotta.

ÅKE

Jag tror han sa det för att vi gjorde husrannsakan hemma hos honom. Han begrep att det var du som tipsa mig. *

BIRGER

Han är inte klok. *

ÅKE

Han sa till polisen att han hade berättat för mig redan i första förhöret att han såg dig... Men det sa han inte alls, det var nåt han hitta på efteråt. Polisen tror att jag helt enkelt valde att undanhålla dom uppgifterna... Så de anser att jag ljög. *

Åke harklar sig.

ÅKE (CONT'D)

Att jag skydda dig... Han ljuger
den jävla tarmen. Hur fan kan dom
tro honom?

Åke stoppar in en tugga, han verkar ha dålig aptit.

ÅKE (CONT'D)

Satans typ.

BIRGER

Och hemsk på fruntimmer. Han brukar
visst gå in till tanterna i
campingstugorna när deras gubbar
är ute och fiskar på natten.

ÅKE

Han träffade ju holländskan på
dan, det gjorde han.

Åke skakar på huvudet.

Birger lägger på mer saltgurka.

BIRGER

Hitta ni killens byxor förresten?

ÅKE

Nej. Inget pass och ingenting.
Han hade en gammal bag som var
tom, förutom en anteckningsbok som
låg gömd underst. Den var köpt
inne i stan, den hade ett
stjärntecken på, en Skytt. Så han
kanske var Skytt.

BIRGER

Vad stod det i den då?

ÅKE

Bara ett telefonnummer. Till Norge.
Det gav inget... Och det där vita
pulvret var bara som albyl, inget
mer.

(rycker på axlarna)

Men nu vet jag ju inget mer. Nu
är jag ju utkörd.

BIRGER

Du har gjort så gott du kunde.

Birger höjer glaset med brännvin mot Åke, de skålar och
tömmer glaset.

BIRGER (CONT'D)

Vi är ett par gammpojkar du och
jag. Ohjälpligt.

ÅKE

Men du är ju i alla fall gift.

BIRGER

Jag vet inte snart. Hon skulle iväg och tänka. Så ska vi prata när hon kommer hem.

ÅKE

Vad ska ni prata om?

BIRGER

Ja. Om. Om det som är svårt och alltihopa. Jag vet inte.

Han fyller på i glasen.

345 **INT. BIRGERS HUS - KÖK (1973)**

345

Åke har åkt. Birger står och diskar. Hans blick är simmig, berusad. Hans whiskyglas står på diskbänken bredvid honom.

Han stannar upp med disken. Så lyfter han händerna ur diskhon och vänder sig och går med bestämda steg och med diskskum droppande från händerna genom huset. Han går bort till rummet där Barbro har sin väv. Han öppnar dörren och går in.

Han går fram till väven som hon arbetar med. Tittar på den. Han tar tag i en varp och drar i tråden. Drar ut den längre och längre.

Ett litet sabotage, en liten flisa av grymhet. Han river ut varptråden, och så släpper han den och går ut igen.

346 **EXT. STJÄRNBERG - DAG - HÖST (1991)**

346

Två små skepnader vandrar genom det enorma landskapet. Det är Mia och Johan. Naturen glöder i höstens alla färger. Himlen är hög och blå.

Längre upp blir en samling hus synliga på fjällsidan. Det är Stjärnberg som ligger där, övergivet och förfallet.

I ena änden har boningshuset sjunkit ner på knä som ett skadeskjutet djur. Fönster är krossade, takstenar bortblåsta.

347 **INT. STJÄRNBERG - DAG - HÖST (1991)**

347

Mia går igenom det förfallna huset. Rummen står som om någon har lämnat dem i all hast för årtal sedan. Dammet ligger tjockt på de kvarlämnade möblerna.

Mia skjuter upp dörren till ett rum och går in. Det står två våningssängar längs med väggen. Mössen har gnagt hål i de gulnade madrasserna.

Hon öppnar ett klädsåp. På insidan av dörren har någon ritat hus, människor, djur.

Johan tittar sig omkring. Försöker föreställa sig ett liv här. *

MIA

Här sov jag.

Mia pekar på den sängslafen.

MIA (CONT'D)

Och Annie där.

Hon pekar på den andra slafen.

MIA (CONT'D)

Ofta Dan också. Ibland ramlade jag ur sängen med flit, bara för att få dem att sluta hålla på. Jag ville inte dela henne med någon... *

Mia sätter sig på kanten av sängen.

MIA (CONT'D) *

Fan. Tänk om jag bara hunnit berätta för henne. Att hon skulle bli mormor. Om hon bara fått veta. *

Johan sätter sig bredvid henne, håller om henne. Läger handen på hennes mage. *

348 **INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - DAG - HÖST (1991)** 348

Mia och Johan står nu i rummet där Brita födde barn.

Mia håller sig instinktivt för magen. *

Ljudet av Stjärnbergsklockan ringer från det förflutna... *

349 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)** 349

... Brita lägger ifrån sig klockan som hon ringt in i.

Kollektivets invånare intar sina platser på gräset framför byggnaderna. Petrus sitter redo på sin plats och ser de andra komma. Annie kommer gående efter Enel och Önis.

Annie sätter sig med Mia. Hon kramar Mias hand.

Petrus ser runt att alla är samlade och stilla. Petrus sluter ögonen, församlingen gör samma sak.

Annie andas in, låter ögonen glida ihop. Så sitter gruppen under den höga blå himlen med vita molntussar. Det ser paradisiskt ut.

Allt är tyst och stilla. Till och med djuren och fåglarna har tystnat. Annie hör sin egen andning.

Så plötsligt hörs en kvidande ljud. Ett hårt flämtande. *
Ett ljud av smärta som tränger fram. *

Det är Brita. Det är dags att föda.

350 **INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - DAG (1973)**

350

Någon skriker rakt ut. Det låter inte som Britas röst, mer som en ko eller ett plågat djur. Men när Mia tittar så ser hon att det är Britas mun som ropar.

Mia står gömd bakom en dörr och tjuvkikar på Britas förlossning. Det är brutalt.

Brita ligger på en madrass på golvet, omgiven av kollektivets medlemmar. Petrus, Önis, Enel, Bert, Lotta, Annie.

Hett vatten i tvättfat, handdukar. Önis bränner örter och viftar i luften. *

Brita är svettig, röd, hennes ansikte är förvridet. Den starka stolta urmodern Brita ligger nu där som en liten trasa och bara kvider. Liten och tillintetgjord. *

Mia står blickstill och bara glor. Hon vågar inte gå ut från sitt gömställe bakom dörren, vill inte bli sedd. *

Brita gråter rakt ut. Kvinnorna ser bekymrade ut, de ser frågande på Petrus, vad ska vi göra? Han står som en idiot i sin särk och går över golvet, tittar ut genom fönstret. *

De ser mot Petrus bortvända gestalt. Som om han skulle ha några svar. De baddar Britas panna, hon slår undan dem och vrålar.

Senare.

Mia ser blodet på golvet mellan Britas ben. Den lilla röda varelsen ligger mot Britas bröst. De andra är runt henne, lyckliga, lättade. Annie ser Brita hålla sitt barn mot bröstet. *

Nu kliver Petrus fram till dem. Han kysser Britas svettiga panna. Han kysser den lilla bebisens huvud.

Så böjer han sig ner på golvet och plockar vördnadsfullt upp moderkakan som ligger på golvet mellan hennes ben.

351 **EXT. STJÄRNBERG - DAG (1973)**

351

Petrus bär stolt och försiktigt den slippriga moderkakan i sina bara händer. Han går med den bort till trädgårdslandet. De andra följer efter.

PETRUS

Vi ska göra som man gjorde förr.
Det är gammalt i tiden.

Under Petrus tysta överseende gräver Bert ett hål i marken, invid trädgårdslandet där de odlar grönsaker.

Petrus går ner på knä och begraver moderkakan. När han är klar lägger han tacksamt och vördnadsfullt sina blodiga handflator mot jorden. Annie ser på. Äcklad.

352 **INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - DAG (1973)** 352

Inne i huset står Mia kvar gömd bakom dörren. Hon kikar ut på Brita och bebisen på golvet. Hon ser den röda äckliga bebisen som skiter på sig, bajset rinner ner på Brita. *

Mia vänder sig äcklad bort och springer iväg. Hon ska aldrig föda barn. Aldrig.

353 **OMITTED** 353*

354 **EXT. STJÄRNBERG - SKOG - DAG - HÖST (1991)** 354*

Johan tänder en cigarett.

MIA

Och här grävde han ner den sen.

Johan ser chockad på henne.

JOHAN

Bebisen?

MIA

Nej, moderkakan.

(Johan pustar ut)

Den skulle ge näring åt jorden sa han. Jävla idiot.

De skrattar till mitt i allt. Sen börjar hon gråta igen. Känslorna svajar, allt på en gång.

Vi lämnar dem där. En blek sol över Stjärnberg. En gammal tvättlina som otroligt nog stått emot tidens tand och fortfarande sitter uppspänd.

355 **EXT. STJÄRNBERG - SKOG - DAG (1973)** 355*

Mia går i skogen intill gården och slår hårt på växterna med sin pinne, den pinne som blir hennes följeslagare här på Stjärnberg. Den viner genom luften som en piska. *

Sigrid och Gertrud går bakom henne, på tryggt avstånd.

SIGRID

Vad gör du?

Mia slår av huvudet på en blomma.

MIA

Är Petrus eran riktiga pappa?

SIGRID

Inte precis.

Mia stannar upp, vänder sig om och ser på dem.

MIA

Är han er pappa eller är han inte er pappa?

SIGRID

Våran riktiga pappa är präst. Han och Brita bråkar jämt. Brita kallar honom satan.

Mia knäcker en pinne från en gren, räcker den till Sigrid. Nu har de varsitt "vapen". Sigrid prövar den, låter den vina genom luften. Mia går vidare först.

SIGRID (CONT'D)

Är Dan din pappa?

MIA

Fan heller. Han är Annies kille bara. Han gick i hennes skola. Hon var hans fröken.

Mia vandrar vidare. Hon slår i det höga gräset. Sigrid gör likadant. Gertrud följer efter.

SIGRID

Det ska bli en hel by häruppe.

MIA

Vem säger det?

SIGRID

Petrus. Och Dan. Det är dom som bestämmer.

GERTRUD

Alla bestämmer.

SIGRID

Ja, fast dom bestämmer mest.

Nu bryter Mia av en pinne till Gertrud också. De tre flickorna fortsätter fram mellan stammarna, slår sig fram i vegetationen.

De går upp för slänten upp mot gården.

Sigrid och Gertrud släpper sina pinnar och springer bort mot Brita som står längre bort med bebisen på armen och vinkar på dem.

Mia vänder och går bort mot den övergivna ihopsjunkna lagården längst bort på gården.

356 **INT. STJÄRNBERG - ÖVERGIVEN LAGÅRD - DAG (1973)**

356

Mia går i dunklet i den övergivna lagården. Solljus sipprar in mellan väggens tiljor. Hon rotar, snokar, letar efter grejer.

På väggen sitter en gammal lista med blyertsanteckningar uppsatt med häftstift.

Gamla dammiga bruna glasflaskor. Boxar och spiltor där djur stått. Kättingar. Ett vattenkar. Ett par gamla träskor.

Mia kryper in under ett foderbord. Petar med sin pinne i den grånade gamla halmen. Något blått sticker upp där. Mia drar i det.

Det är ett par jeans. Stora slitna jeans. Hon provar dem på sig själv, hon rymmer knappt en tredjedel av dem.

357 **INT. STJÄRNBERG - SAKLIGA BYGGNADEN - SOVRUM - DAG (1973)**

357

Mia sitter nöjd och dinglar med bena från sin överslaf. Hon tittar på Annie, som står på golvet och provar jeansen. Annie knäpper dem och ler.

De är alldeles för långa, som för en lång man. Men hon gillar dem.

ANNIE

Lite stora kanske.

Mia hoppar ner från överslafan och pilar iväg ut ur rummet. Man hör henne skramla, dra ut en låda i köket därute.

Snart kommer hon tillbaka med en sax. Annie tar saxen och klipper av jeansen. Hon klipper dem kort som till shorts?

ANNIE (CONT'D)

Tack. Var hitta du dom?

MIA

Där djuren stod förr i tiden.

Annie går fram till sängen och kramar om henne hårt. De är i jämnhöjd nu när Mia sitter där uppe. Annie insuper lukten av Mias hår och nacke.

ANNIE

Mm. Du luktar sommar. Sommarbarn.

MIA

Jag är det också.

Mia hoppar ner från sängen och går ut ur rummet.

Annie stoppar i ett skärp i hällorna på de lite för stora jeansen.

358 **EXT. STJÄRNBERG - SJÖ - DAG (1973)**

358

Annie, Enel och Önis står nere vid bryggan och tvättar lakan. Gården skymtar bakom dem. Annie har de avklippta jeansen på sig.

ANNIE

Har ni sett Dan?

EDEL

Han har åkt.

ANNIE

Vadå åkt?

EDEL

Han skulle till Stockholm några dar.

Enel säger det som om det var no big deal. Men för Annie är det konstigt, hon ser häpen ut, förvirrad.

ANNIE

Varför då?

EDEL

Han skulle väl ordna med lite grejer.

Annie stelnar med armarna i tvätten. Hon förstår ingenting, och känner sig förnedrad att Enel vet detta, men inte hon själv.

Men hon vill inte visa det, så hon frågar inget mer. Annie ser ner i vattnet med smärta i blicken.

359 **INT. STJÄRNBERG - GRUPPRUM - KVÄLL (1973)**

359

Petrus sitter ensam vid skrivbordet i sitt rum och läser en tidning om tältmorden i Svartvattnet.

360 **INT. ANNIES HUS - SOVRUM/KÖK - DAG - HÖST (1991)**

360

Mia håller på och rensar i Annies hus. Johan står i köket och lagar mat.

Mia har dragit fram några kartonger ur Annies garderob. Hon sitter på golvet och plockar saker ur dem.

Mia tar upp sina gamla Barbiedockor. Plasten är missfärgad som om den möglat. Kens arm har lossnat. Barbies kläder är smutsiga. Hon lägger dem försiktigt åt sidan.

Ur en skokartong tar hon fram några brev och vykort, bläddrar bland dem. En torkad blomma. I en annan skokartong ligger ett litet fågelskelett eller musskelett.

Ett par barnsandaler i skinn. *

I nästa låda ligger Mias barndom.

Ett foto av Annie med den nyfödda Mia på sitt bröst. En hårttest, en mjölkttand. En sliten sparkdräkt. *

Mia blinkar hårt för att stoppa tårarna. Läger tillbaka sparkdräkten, sätter tillbaka locket på lådan. *

Hon plockar fram nästa låda och lyfter av locket. Papper väller ut, lådan är proppfull med gulnade tidningsurklipp.

Mia bläddrar försiktigt igenom dem, allihop handlar om mordet vid Svartvattnet 1970:

"Turister i dödens by" (samma tidning som vi såg hos Brandbergs)

"Mopedspår men ingen moped"

Mia plockar upp fler buntar med urklipp och förvånas, det är mer material än vad hon hade förväntat sig.

Bilder från gärningsplatsen, bilder av offren. Mia överväldigas av obehag. *

Hon lyfter ur den sista kartongen ur garderoben. På golvet under den får hon syn på något och plockar upp den.

Hennes pinne. Den som hon alltid hade som barn på Stjärnberg, att svinga med, att peta med. Som skydd, som lek, som vapen, som stav.

Mia håller i pinnen och svingar den prövande framför sig.

Hon går ut i köket, tittar efter Johan. Han är inte där.

Hon går fram till fönstret, Johan står där ute och röker. Hon tittar på honom, fortfarande med pinnen i handen.

361 **EXT. LOBBERÅN - DAG - HÖST (1991)**

361

Birger vandrar längs med Lobberåns flöde i det vackra höstljuset. Ån porlar fram, klar och kylig.

Han kommer till vadstället där Annie hittades. Han stannar och betraktar vattnets rörelser över stenarna i vattnet. Han sätter sig på en sten vid vattnet. Han doppar handen i vattnet, det är iskallt och han ryser. *

Man han kugar upp vatten i handen och dricker. *

362 **INT. ANNIES HUS - SOVRUM/KÖK - KVÄLL - HÖST (1991)**

362 *

Johan står och diskar i köket. Radion står på. Det är nyheter om det uppblossande kriget i Jugoslavien. *

Birger går in till Mia som sitter på golvet i sovrummet bland Annies kartonger. Mia ser upp på honom.

MIA

Jag visste inte att hon hade sparat så mycket.

Birger ser på tidningsklippen som ligger framme. Han ser en bild på Åke Vemdal som uttalar sig om mordet vid Lobberån. Ett annat urklipp har en rubrik om en MOPED.

Birger får syn på Annies gamla randiga nattlinne som ligger kvar i sängen. Han sätter sig på sängen och tar upp det.

BIRGER

Kan jag få det här?

Mia nickar, ja visst. Birger tar nattlinnet. Han trycker ansiktet mot det mjuka tyget och drar in lukten. Han låter det falla ner på kudden igen.

Då får han syn på något på nattygsbordet. Något bakom klockradion. Han sträcker sig efter de två patronerna som ligger där.

Birger blir helt tyst. Ser nästan chockad ut. Han ser allvarligt upp på Mia.

BIRGER (CONT'D)

Låg dom här kvar här?

MIA

Va?

BIRGER

Patronerna. Låg dom kvar här?

MIA

Ja.

BIRGER

Hon skulle aldrig ta geväret utan att ta patronerna.

MIA

Vad menar du?

BIRGER

Hon skulle aldrig ta med sig bara geväret men inte patronerna. Hon laddade Sabelan med dom här. På 22 sekunder. Det här var dom enda två hon hade. Precis dom här två.

Han håller dem i sin hand, försöker få Mia att inse allvaret.

Johan kommer in från köket, ställer sig i dörröppningen och ser på dem, med diskskum droppande från händerna.

MIA

Men det kan väl inte betyda så
mycket?

BIRGER

Jo. Jo det gör det. Det betyder...
Att det var inte hon. Det var
inte hon som tog geväret.

Mia ser fortfarande oförstående ut.

BIRGER (CONT'D)

För hon hade bara dom här två
patronerna. Så vad är hon skjuten
med?

(paus)

Det måste varit nån annan.

*

SLUT.